

Oled viimase kursuse tudeng ja pole veel ühelgi kaitsmisel käinud? Paha lugu, aga ära muretse, kuna järgnev tekst on mõeldud just sulle:)

Banaania suurima IT ülikooli diplomitööde kaitsmisel on kohal esimene tudeng -- Õnnetu Väriseja, kes kaitseb oma lõputööd mobiilirakenduste vallas. Kaitsmiskomisjoni moodustavad Tudengite Hirm, kes on ühtlasi ka komisjoni esimees, Tuntud Professor, Tundmatu Professor ja Nähtamatu Dotsent. Kogu kaitsmisprotseduuri kantakse üle Banaania ülikooli TV vahendusel. Nagu tavaliselt, on kõikides banaania IT firmades sellel ajal tööd ja projektid peatatud ja kogu personal koguneb puhketubadesse või koosolekusaalidesse, juba ette elevel ja soovist näha järjekordset kaitsmist.

Õnnetu väriseja on teinud viimastel nädalatel ebainimlike pingutusi ja on kurnatud ja viimase piirini pabinas. Ta on kirjutanud valmis tasemel lõputöö, viimistlenud oma töö käigus loodud äppi kuni viimase minutini, et lõpetada oma kaitsekõne mõjuka demonstratsiooniga. Kogu öö on ta viimistlenud oma slide ja kaitsekõnet. Ta isegi harjutas kaitsekõne ettekandmist oma ühiselamutoas, kus kahjuks polnud peale tema enda kedagi, kes oleks etendanud publiku rolli. Peale mitmeid energiajooke hakkas ta ette kujutama, et teeb ettekannet oma tüdruksõbrale, kelleks kehastus toa nurgas seisev riidepuu. Türuksõber naeratas julgustavalt ja säravalt, ning noogutas iga lause peale. Kujutelm muutis ettekande ladusaks ja veenvalt kõlavaks. Õnnetu väriseja tundis ennast palju kindlamini ja jõi enne kateedrisse ruttamist veel kaks energiajooki.

Oma meenutustest virgunult vahtis ta kogunenud komisjoni. Ta oli esimene kaitsja ja ärevuses oli tal täielikult ununenud kuidas alustada. Ta lükkas oma mälupulga ettekandmise jaoks mõeldud arvutisse ja avastas, et seal ei ole ettekannet. Talle meenus, et peale kopeerimist ta võttis mälupulga kohe arvutist välja ja ei eemaldanud seda viisakalt, nagu peab. Seega oli tema ettekanne väga vales kohas...

Käes oli paanikahoog. Tundus, et kaitsemiskomisjonis istuvad inimesed ei lasknud ennast sellest häirida ja lappasid tema lõputööd. Tudengite Hirm luges trükitud ja köidetud diplomitööd ja teised lugesid nähtavasti võrguversiooni. Ta mõtles, ma pean oma slaidid kähku ekraanile saama, muidu ma olen omadega läbi. Tudengite Hirm tegi tööd lugedes uskumatuid häälightsusi ja ta nägu läks ülbe ja kavala kassi sarnaseks, kes on just hiire leidnud ja valmistub sellega mängima. Õnnetu väriseja vaatas paaniliselt kaitsemiskomisjoni ja kaitsmiseks ettenähtud ruumi. Pilg langes nurgas seisvale riidepuule, mis muutus piltilusaks, modelli figuuriga kujutletavaks tüdruksõbraks, kes ütles. "Nad loevad praegu sinu tööd, ära anna neile selleks aega vaid tõmba kogu tähelepanu endale. Su slaidid on samas kohas, kust nemad sinu tööd loevad. Võta need kohe lahti!"

Õnnetu väriseja ärkas oma kujutelmast ja käivitas veebisirvija, et salvestada oma slaidid internetist. Mitte kunagi pole veebisirvija käivitunud niiii aeglaselt. Kas kooli IT osakond pani meelega siia kõige aeglasema arvuti, mida ta suutis muretseda? Ta avas lõpuks slaidid peale mitmeid totraid tegevusi, mis tekitasid temas kohutavat piinlikust. Kõigepealt avanesid slaidid veebisirvija akna sees ja ta ei suutnud neid üle ekraani saada. Siis ta salvestas slaidid kõvakettale ja ei suutnud neid üles leida. Seejärel leidis ta slaidid, kuid tal oli ununenud, kuidas need üle ekraani saada. Käed värisesid, kõrvad kohisesid, kõik TV vaatajad muigasid ja meenutasid oma kunagiseid kaitsmiseid. Üks suure kere, pika patsi ja krässus habemega süsadmin kommenteeris töökaaslastele: "No on ikka ohmu, loodame, et teda siia meile tööle ei suunata". Tema töökaaslane ühmas vastu: "See noor tüüp on kindlasi parem IT spetsialist võrreldes nende tüütustega, kes komisjonilaua taga istuvad", "Aga ta

tõesti vahib seda riidepuud nurgas nagu oleks põlevat põõsast näinud...vahest on ta lihtsalt närvis”

Lõpuks on slaidid lahti ja Õnnetu väriseja küsib poolsosinal: “Kas võib alustada”

Selle peale ütleb Tudengite Hirm ebainimlikult kõva ja metalse häälega: ALUSTAGE OMA KAITSEKÕNEGA, TEIL ON AEGA SEITSE MINUTIT.

Selle peale tõmbub isegi kujutletav modellifiguuriga tüdruksõber ehmunult kõssi. Õnnetu Väriseja taipab, et aeg jookseb ja ta alustab: Minunimion.jaminulõputööteemaon... Õnnetu Väriseja nimi ja tema lõputöö teema ja sissejuhatavad laused said öeldud kahe hingetõmbega. Sõnade ja lausete vahel ei olnud tühikuid, ega ka muid kirjavahemärke. Pealtvaatajad ei saanud aru, mis oli lõputöö teema, mis oli käsitletav valdkond ja mis probleemi töö käsitles. Komisjonil oli vist parem ettekujutus, kuna nemad lugesid paanilise kiirusega sissejuhatust, sisukorda ja lõppsõna.

Ettekujutletav tüdruksõber julgustas, naeratas ja noogutas, ning diplomand läks täiesti hoogu ja tõstis ettekande tempot ning lisas igale slaidile põhjalike selgitusi.

Jõudes lahenduse arhitektuuri kujutava slaidini satub ettekandja ekstaasi ja selgitab fanaatiliselt oma lahenduse uudsust ja ainulaadsust ning väärtust mobiiliäppide arendajatele. Diplomand isegi ei märka, et ainus kuulaja on ettekujutletav ja komisjon teeb oma tööd, ehk katsub paaniliselt leida küsimusi, mille abil peale kaitsekõnet Õnnetule Värisejale näidata, kui väikesed on tema teadmised mobiilirakenduste arendamisest. Lisaks on komisjoni liikmetel vaja oma tarkade küsimuste abil muljet avaldada teistele professoritele ja IT spetsialistidele, kes ülikooli TV kaudu kaitsmist jälgivad.

Kui kaitsja on jõudnud kohta, mis näitab läbimurret mobiilirakenduste andmete puhverdamisel seadmes ütleb Tudengite Hirm elajaliku häälega: TEIL LÄHEB VIIMANE MINUT. MINGE OMA KAITSEKÕNE KOKKUVÕTVA OSA JUURDE.

Õnnetu kaitsja mõistab, et viimased viis slaidi tuleb suhteliselt kiirelt läbida ja tõstab veelgi oma etlemistempot. Õnneks koosneb tema kõne ainult kolme ja neljatähehistest lühenditest ja loogikasümbolitest. Viimased kolm slaidi läbitaks ühe hingetõmbega ja kokkuvõtte kantakse ette sosinal, kuna kopsudes enam õhku ei ole...

Tänan, sellega lõpetasin oma kaitsekõne...

Nähtamatu dotsent noogutab ja alustab küsimustega, kuid teda katkestab koheselt Tuntud Professor.

“Teie tööd põhjalikult lugedes (TV vaatajad irvitavad) jääb mulje, et tööl on näha kiirustamise jälgi ja tulemused pole mõõdetavad, ning argumenteeritult põhjendatud.”

Kuna tegu pole küsimusega ei oska Õnnetu väriseja seisukohta võtta, kas ta peab vastama või mitte.

Ta avab suu, kuid teda katkestab Tundmatu professor:

“Ärge vaielge meiega, parem öelge, Kuidas te saate väita, (pikk paus) ...ee...mmmm... et teie poolt hüpoteesina antud väide on ...mmm...eee..mmm... kvantitatiivselt mõõdetav ....mmmm.... kasutades teie töös esile toodud metoodikat või õigemini metoodika puudmist, (pikk paus, mis viika kaitsja mõtteni, et küsimus ongi lõpenud, aga ei läheb edasi) mis on

muidugi ennekuulmatu ühe teadusliku töö puhul ... mmm .. arvestades seda, et ... mmm... töö on jõudnud alles pilootfaasi ....emmm.... ja pole veel kuski laialdaselt kasutusel?”

Õnnetu väriseja tunneb, kuidas kõhus läheb külmaks. Ta ei mäleta küsimuse algust ja ei saa aru, milles on asi ja mis on tema lahendusel viga.

Palun, kas te kordaksite küsimust? Küsib ta arglikult.

Noo vaadake ...mmm... kuidas seda teile ...eee.... veel lihtsamalt seletada? Toome ühe näite ...mmm... Kui te kuivatate ära saia ja kuivatate ära leiva, siis on saiadel ja leibadel ühine omadus “kuivatatud”, aga kui te tahate summeerida saiu ja leibu, siis te ei saa neid ikkagi liita vaatamata sellele, et nad on kuivatatud! Saiu ja sepikuid ja leibu kokku liita ei saa!

Saite aru? No mis te vaatate seda riidepuud seal? Ega see pole mingi kena näitsik! Solvunud modell, kellele öeldi “riidepuu!” jalutas sirge näoga otse uksest välja...

Nähtamatu dotsent alustas küsimust mobiilirakenduses kasutatava puhverdusmeetodi kohta, kuid Tuntud Professor lõika oma märkusega vahele. “Noormees, teie meetodil pole häda midagi, kuid antud kontekstis pole lõplikult selge selle meetodi paikapidavus ja efektiivsus rääkimata selle rakendatavusest antud rakenduse rakenduskihi realiseerimisel. Aga muidu ma nõustun seekord Tundmatu Professori tagasihoidliku kärgusega teie töö põhiosa suhtes.”

Kaitsa püüab mõtteid koondada, et öelda enda kaitseks vähemalt midagigi. Samal ajal tõuseb suur karvane süsadmin TV eest püsti, jalutab sirge näoga seina juurde ja lööb peaga kipsi sisse augu. Seejärel naaseb ta teleka ette.

Tundmatu professor jätkab: Seega härra Juhan, ...mmm... eee ...

Õnnetu väriseja ütleb selgelt: VABANDUST! Minu nimi pole Juhan.

Tuntud professor küsib: Kas teie siis ei kaitse tööd mobiilsete seadmete pilvehaldusteenuse kohta?

Õnnetu väriseja ütleb EI!

Tuntud professor ütleb: “pagan!, vabandust” ja viskab diplomitöö käest ja viriseb “keegi on tööde järjekorra segi ajanud. Kas teil ka? Teised noogutavad ja süvenevad teise diplomitöösse.

Tudengite Hirm ütleb peaaegu inimliku häälega: “No meil on järgmise kaitsmiseni aega kaks minutit!”

Tuntud professor ütleb: “Aa vahet pole, ma ei usu, et uus ettekanne ja küsimused/vastused eriti hinnet muudaks, MINU jaoks on KÕIK selge.”

Isegi Nähtamatu Dotsent selgines veidi ja vehkis peaga viisil, mida sai tõlgendada pigem nõusolekuna või siis vähemalt arvamuse mitteomamisena.

Kooli lõpetanuna ja kaitsmistraumast taastununa ning värskelt tööle värvatuna kõnnib

Õnnetu Väriseja mööda IT firma koridori puhkeruumi ja küsib, miks teil siin kõik nii auklik on?

Välivoodilt tõuseb üles suur karvane adminn: “Mis auklik? Öösel lasin kõikidele opsüsteemidele paigad selga. Kes ütleb, et on auklik?”

Kokkuvõttlikult võib öelda, et:

Selge inimestevaheline suhtlus(e puudumine) pole kuna usinaid IT tigutsejaid seganud...
Iga inimene näeb maailma isemoodi:)

PS: Tudengite Hirm on tegelikult kõige tudengisõbralikum ja leebemalt hindav komisjoni liige, kuid tema hääle kargus on loonud ka tema renomee...

Jutu sodis kokku: (Margus E:)

30.detsember.2014.a.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/).